

Warszawa 21.04.2016

Stowarzyszenie Pszczelarzy Polskich „Polanka”
Górnołużyckie Stowarzyszenie Pszczelarzy w Zgorzelcu
Stowarzyszenie Pszczelarzy Eko-Bieszczady
Wojewódzki Związek Pszczelarzy w Opolu
Nadbużański Związek Pszczelarzy w Chełmie
Warszawski Klub Pszczelarza

Prezydium
Sejmowej Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Szanowni Państwo!

Pszczelarze skupieni w wymienionych w nagłówku organizacjach pszczelarskich poprzez swoich przedstawicieli obecnych w dniu 15.04.2016 na spotkaniu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi, przedstawili problematykę bieżących potrzeb środowiska pszczelarzy.

Doceniając tę możliwość, chcemy podkreślić, że samo wysłuchanie nie rozwiąże problemów. W obecnej, krytycznej sytuacji pszczół na świecie potwierdzonej wnioskiem międzynarodowego sympozjum w Kuala Lumpur, wnioskujemy o pilne podjęcie prac nad Ustawą Pszczelarską, co w kraju, w którym pszczelarstwo ma się jeszcze nieźle ale prawna sytuacja pszczelarzy jest wciąż nieuregulowana jest sprawą bardzo ważną i konieczną na miarę ważności problemu, którego dotyczy.

Najważniejszą sprawą w dyskusji na te tematy wydaje się zmiana podejścia do pszczelarstwa nie w kontekście produkcji miodu a w kontekście usługi zapylania upraw. Patrząc na sprawy polskiego pszczelarstwa kompleksowo, należy zasugerować ujęcie ww. zagadnień w formę „Ustawy Pszczelarskiej”, która mogłaby wreszcie takie sprawy, jak choćby. Aby myśleć o takiej ustawie należy szczególnie:

1. Uregulować warunki lokalizacji pasiek także dla dobra kolejnych pokoleń pszczelarzy w miejsce dotychczasowych rozwiązań uzależniających możliwość prowadzenia pasieki od prawa lokalnego stanowionego przez samorządy i dowolnej interpretacji spraw spornych przez sądy skutkujące często po prostu likwidacją pasiek zlokalizowanych nawet na posesji będącej własnością posiadacza pszczół

2. Wrócić do postulatów Dezyderatu Pszczelarskiego przyjętego już kiedyś przez posłów Komisji RiRW i zablokowanego przez ówczesnego Marszałka Sejmu Pana Bronisława Komorowskiego (załącznik 1 – kserokopia Dezyderatu).
3. Wrócić do postulatów, zgłoszonych władzom Państwowym podczas „Marszu w obronie pszczół” (załącznik 2 – kserokopia postulatów „marszowych”).
4. Dążyć do deregulacji istniejącego systemu wsparcia finansowego pszczelarzy w kierunku kompensaty za utrzymanie rodzin pszczelich i usługę zapylania, która przynosi spore sumy do PKB oraz uznania pszczelarzy za rolników ze wszystkimi konsekwencjami ubezpieczeniowymi i dostępu do finansowania inwestycji wspieranego przez agencje rządowe. Pomoże tu centralna baza danych pasiek i pszczelarzy, która powinna już dawno powstać. Inną propozycję rozwiązania tego problemu opracowało Górnośląskie Stowarzyszenie Pszczelarzy – przedstawiamy ją w załączniku nr 3.
5. Niezwykle ważne jest zadbanie o jakość miodów dostępnych na rynku poprzez obowiązkowe umieszczanie na etykietach miodów importowanych informacji o pochodzeniu tychże, w miejsce obecnie stosowanej informacji o mieszaninach miodów z krajów UE i spoza Unii bez podania procentowego składu tych mieszanin.
6. Konieczne jest znalezienie rozwiązań dotyczących zdrowotności rodzin pszczelich zarówno w kontekście używania środków ochrony roślin jak i w kontekście walki z warrozą (nowe substancje czynne oraz monitoring skuteczności poszczególnych leków w różnych częściach kraju) oraz być może wkrótce, z żukiem ulowym.
7. Dodatkowo należy rozszerzyć prace o postulaty dotyczące możliwości zatrudniania uczniów pszczelarskich w pasiekach (odmłodzenie zawodu) oraz poprawienia systemu hodowli pszczół funkcjonującego pod nadzorem KCHZ, który w obliczu występujących zagrożeń może przyczynić się do powstania systemu sprzyjającego hodowli pszczół odpornych na choroby dzięki selekcji pszczół wykazujących silniejsze zachowania higieniczne – co już teraz jest stosowane przez niektórych hodowców a wydaje się być nie zauważane (załącznik nr 4).

Deklarujemy pracę nad uściśleniem przedstawionej przez nas ogólnej analizy i wszelką pomoc naszych organizacji w kształtowaniu konkretnych rozwiązań.

Uważamy, że należy powołać komisję w której skład powinni wejść przedstawiciele wszystkich organizacji pszczelarskich, które wyrażą taką wolę a więc oprócz wymienionych w nagłówku:

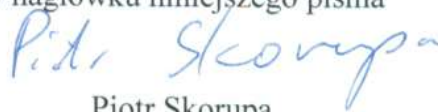
- Polski Związek Pszczelarski
- Stowarzyszenie Pszczelarzy Zawodowych,
- Śląski Związek Pszczelarzy,
- Karpacki Związek Pszczelarzy,
- Świętokrzyskie Stowarzyszenie Pszczelarzy,
- Stowarzyszenie Pszczelarzy Ziemi Lipskiej,
- Bieszczadzki Związek Pszczelarski,

a także przedstawiciele innych organizacji pszczelarskich. Wnioskujemy o powołanie po jednym/dwóch przedstawicielach z każdej organizacji bez względu na jej wielkość – wszak celem zespołu będzie praca dla całego środowiska osób posiadających lokalne wsparcie merytoryczne. Posługiwanie się parytetami podczas tworzenia takich struktur, wielokrotnie już paraliżowało możliwości podjęcia jakichkolwiek działań a zespoły skupione na zadaniach (jak przy ostatnim projekcie KPWP) wykazywały skuteczność w znajdowaniu rozwiązań.

Koordynatorem naszych dążeń, wniosków i działań wobec Sejmu RP oraz Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi jest Pan Prof. Władysław Huszcza.

Prosimy Panie i Panów Posłów o pomoc i dobrą wolę w kwestii wsparcia, dla naszych postulatów. TO NIE JEST PROBLEM PSZCZELARZY. NAJWYTRWALSZY Z NAS JESZCZE DŁUGO BĘDĄ PRACOWALI Z PSZCZOŁAMI. TO PROBLEM PSZCZÓŁ, A ZATEM NAS WSZYSTKICH.

Za zgodą organizacji pszczelarskich wymienionych
w nagłówku niniejszego pisma

Piotr Skorupa

Prezes Zarządu SPP Polanka